

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Starkinvest SRL

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Συνιστά επιδοθείσα δικαστική απόφαση η οποία υποχρεώνει διάδικο σε καταβολή χρηματικής ποινής σε περίπτωση παραβάσεως διαταγής παραλείψεως δικαστική απόφαση που να υποχρεώνει τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού ⁽¹⁾;
2. Εμπίπτει δικαστική απόφαση η οποία υποχρεώνει διάδικο σε καταβολή χρηματικής ποινής, καίτοι είναι εκτελεστή στη χώρα προέλευσης, στην έννοια της «δικαστικής απόφασης» του άρθρου 4 του κανονισμού 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, μολονότι το ύψος της δεν έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό, όπως επιτάσσει το άρθρο 55 του κανονισμού 1215/12 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της διασυννοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 189, σ. 59).

⁽²⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Firenze (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2021 — XXX.XX κατά Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

(Υπόθεση C-297/21)

(2021/C 278/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Firenze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: XXX.XX

Καθού: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 ⁽¹⁾, υπό το πρίσμα των άρθρων 19 και 47 του [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης] και 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους, το οποίο έχει επιληφθεί προσφυγής κατά απόφασης της Μονάδας Δουβλίνου, δύναται να θεμελιώσει την ευθύνη του κράτους μέλους το οποίο οφείλει να εκτελέσει τη μεταφορά βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', εφόσον διαπιστώσει την ύπαρξη κινδύνου παραβίασης της αρχής της μη επαναπροώθησης εκ μέρους του υπεύθυνου κράτους μέλους, συνεπεία της επιστροφής του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, όπου ο αιτών θα εκτεθεί σε κίνδυνο ζωής ή θα υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση;
- 2) Επικουρικός, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, υπό το πρίσμα των άρθρων 19 και 47 του [Χάρτη] και 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, την έννοια ότι παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να θεμελιώσει την ευθύνη του κράτους το οποίο οφείλει να εκτελέσει τη μεταφορά βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού, εφόσον διαπιστώνεται:
 - α) ότι υφίσταται κίνδυνος παραβίασης της αρχής της μη επαναπροώθησης εκ μέρους του υπεύθυνου κράτους μέλους, συνεπεία της επιστροφής του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, όπου ο αιτών θα εκτεθεί σε κίνδυνο ζωής ή θα υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση.

β) αδυναμία πραγματοποίησης της μεταφοράς προς άλλο κράτος που έχει προσδιοριστεί σύμφωνα με τα κριτήρια του κεφαλαίου III του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-303/21)

(2021/C 278/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Roels, A. Spina)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, αποκλείοντας τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίοι δεν είναι Ιταλοί υπήκοοι και δεν προτίθενται να εγκατασταθούν στην Ιταλία από το καθεστώς μειωμένου συντελεστή στο πλαίσιο της απόκτησης πρώτης κατοικίας, η οποία δεν είναι πολυτελής κατοικία, επί του ιταλικού εδάφους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 18 και 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Για την απόκτηση ακινήτου (κύριας κατοικίας) στην Ιταλία εφαρμόζεται ένας μειωμένος συντελεστής όσον αφορά το τέλος καταχωρίσεως, εφόσον συντρέχουν ορισμένοι συγκεκριμένοι όροι και, ειδικότερα, εφόσον το ακίνητο βρίσκεται στο έδαφος του δήμου εντός του οποίου ο υποκείμενος στον φόρο έχει την κατοικία του ή σκοπεί να μεταφέρει την κατοικία του εντός 18 μηνών από την απόκτηση του ακινήτου. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της φορολογικής ελάφρυνσης, η προϋπόθεση αυτή εφαρμόζεται αδιακρίτως τόσο στους Ιταλούς πολίτες όσο και στους πολίτες άλλων κρατών μελών. Ωστόσο, σύμφωνα με τις διατάξεις που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, η προϋπόθεση αυτή δεν απαιτείται να συντρέχει ως προς τους Ιταλούς υπηκόους και μόνον οι οποίοι, για λόγους εργασίας, είναι εκπατρισμένοι στο εξωτερικό.

Κατά την Επιτροπή, η επίμαχη εθνική νομοθεσία, καθόσον προβλέπει, για τους σκοπούς της φορολογικής ελάφρυνσης, ότι η ιταλική ιθαγένεια του υποκειμένου στον φόρο είναι ο καθοριστικός παράγοντας για τη διάκριση μεταξύ Ιταλών πολιτών και πολιτών των λοιπών κρατών μελών, εισάγει άμεση διάκριση λόγω ιθαγένειας, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 18 ΣΛΕΕ.

Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι, δεδομένου ότι η απόκτηση ακινήτου στο έδαφος κράτους μέλους από κάτοικο αλλοδαπής συνιστά επένδυση σε ακίνητα η οποία εμπίπτει στην κυκλοφορία κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών, η προνομαϊκή μεταχείριση την οποία επιφυλάσσει η επίμαχη εθνική νομοθεσία στους υπηκόους ενός κράτους μέλους συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων που απαγορεύεται από το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και ο οποίος δεν δύναται να δικαιολογηθεί αντικειμενικά από το άρθρο 65, παράγραφοι 1 και 3, ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβακίας

(Υπόθεση C-342/21)

(2021/C 278/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Noll-Ehlers, R. Lindenthal)